
Комисия по правни въпроси

2015/2287(INI)

18.2.2016

СТАНОВИЩЕ

на комисията по правни въпроси

на вниманието на комисията по граждански свободи, правосъдие и
вътрешни работи

относно публичния достъп до документи (член 116, параграф 7) за 2014 и
2015 г.
(2015/2287(INI))

Докладчик: Хейди Хаутала

PA_NonLeg

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по правни въпроси приканва водещата комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. счита, че при прилагането на Регламент (ЕО) № 1049/2001, особено що се отнася до демокрацията на участието, институциите, агенциите и другите органи на Европейския съюз все още не успяват да вземат изцяло предвид и да спазват правилата и промените, предвидени в Договора от Лисабон и Хартата на основните права; отбелязва и приветства неотдавнашните решения на големия състав на Съда на ЕС по дела Digital Rights Ireland¹ и Schrems², в които Съдът се позова на Хартата, за да обяви за недействителни съответно Директивата за запазване на данни³ и Решението относно сферата на неприкосновеност на личния живот⁴; подчертава, че действителният публичен достъп до документи и управлението на регистри на документи трябва да се основават на стандарти, които надлежно спазват членове 41 и 42 от Хартата;
2. посочва в тази връзка, че в действащите Договори вече не се съдържат никакви разпоредби, сравними с разпоредбите на член 207, параграф 3 от Договора за ЕО, които, въпреки че се отнасят само до достъпа до документи на Съвета, се използват, за да се обоснове прилагането при законодателните въпроси на изключението, защитаващо „полето за размисъл“, съгласно член 4, параграф 3 от регламента; потвърждава своето виждане, което се споделя и от Европейския омбудсман, че действащите в момента процедури по отношение на тристранните срещи преди постигането на евентуално споразумение на първо четене не осигуряват задоволително равнище на законодателна прозрачност и достъп до документи; посочва, че въпреки че тристранните срещи са важни и ефективни, процедурите, които понастоящем се прилагат към тях, пораждаат загриженост по отношение на откритостта в законодателната процедура и че тази откритост „допринася за засилване на демокрацията, като позволява на гражданите да осъществят контрол върху цялата информация, която стои в основата на определен законодателен акт“, както се посочва от Съда на ЕС по съединени дела Швеция и Tigso срещу Съвета; във връзка с това припомня, че при все че основната презумпция предвижда публично оповестяване на законодателните документи, изключения към оповестяването могат да се прилагат на индивидуална основа след обстойно обосноваване на обществен интерес и на съществуването на реален и съществен риск, че оповестяването би засегнало сериозно процеса на вземане на решения на институциите;
3. припомня, че съдебната практика на Съда на Европейския съюз признава риска от външен натиск и че това може да бъде основателна причина за ограничаване на достъпа до документи, свързани със процеса на вземане на решение, при условие че съществуването на такъв външен натиск е установено със сигурност и че са

¹ Съединени дела C-293/12 и C-594/12. Решение на Съда (голям състав) от 8 април 2014 г.

² Дело C 362/14. Решение на Съда (голям състав) от 6 октомври 2015 г.

³ Директива 2006/24/ЕО.

⁴ Решение 2000/520/ЕО на Комисията от 26 юли 2000 г.

представени доказателства, че е налице разумно предвидима опасност решението, което трябва да се вземе, да бъде съществено засегнато поради посочения външен натиск¹; изразява загриженост във връзка с това, че текущата практика благоприятства по-широкия достъп на лобисти до решаващи етапи от законодателния процес, отколкото достъпа на широката общественост;

4. счита следователно, че документи, създадени в рамките на тристранните срещи, напр. дневен ред, резюмета на резултатите и протоколи, изготвени с цел улесняване на преговорите, по принцип не могат да бъдат третираны по различен начин от другите законодателни документи; припомня, че вече е инструктирал своите компетентни органи да предприемат действия в това отношение, както и че е призовавал другите институции да направят същото; счита, че списъкът на тристранните срещи и горепосочените документи следва да бъдат пряко достъпни в регистъра на Парламента; припомня, че ако бъде прието, бъдещото междуинституционално споразумение за по-добро законотворчество ще включва разпоредби относно база данни със законодателни досиета, както и относно подходящото третиране на тристранните срещи;
5. подчертава, че е важно, с цел да се повиши прозрачността по отношение на споразуменията на първо четете, които обичайно се постигат в рамките на тристранни срещи и се използват все по-често, да се публикува информация за напредъка на преговорите след всяка тристранна среща, както и на това да се избере вариантът с пленарен мандат на преговарящия екип на ЕП;
6. подчертава, че и незаконодателните документи, напр. административни документи, са обхванати от принципа за „възможно най-широк достъп до документите“, предвиден в член 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 1049/2001, и че документите следва да се разглеждат индивидуално, за да се определи дали тяхното оповестяване действително би накърнило защитата на някой от интересите, защитени с изключенията за публичен достъп, и когато тази възможност е предвидена в регламента, дали по-висш обществен интерес изисква оповестяването на документа, въпреки че *prima facie* би могло да бъде приложимо изключение;
7. настоятелно призовава Комисията да създаде съвместен регистър за законодателните процедури, за да улесни проследимостта на законодателния процес;
8. припомня, че член 1, буква в) и член 15, параграф 1 задължават институциите да насърчават „добрите административни практики относно достъпа до документи“ и „да разработват добри административни практики, за да се улесни упражняването на правото на достъп, гарантирано от ... регламент(а)“; подчертава, че прозрачността е тясно свързана с правото на добра администрация, посочено в член 298 от ДФЕС и член 41 от Хартата на основните права, и отново призовава за приемането на регламент относно административната процедура на администрацията на самия ЕС2,

¹ Дело T-144/05, Pablo Muñoz срещу Комисията, параграф 86.

² Резолюция на Европейския парламент от 15 януари 2013 г. съдържаща препоръки към Комисията относно административно-процесуалното право на Европейския съюз (ОВ С 440, 30.12.2015 г., стр. 17).

9. счита за приоритет това институциите на ЕС да гарантират пълна прозрачност по отношение на достъпа до документи; подчертава във връзка с това, че освен достъпа до документи обсъжданията в Съвета следва да станат публични, за да могат гражданите да разбират как и защо са взети решенията;
10. приветства идеята за това да се изиска Комисията да създаде регистър на делегираните актове, които са важна част от законодателството на ЕС, и посочва, че съобразно Регламент (ЕО) №1049/2001 и с цел да се гарантира пълен, демократичен и прозрачен надзор от страна на Парламента, достъп трябва да бъде също предоставен до документите, изготвени като част от процедурата за делегирането на правомощия;
11. настоятелно приканва Съвета да преразгледа политиката си относно достъпа до документи и да я хармонизира с относимите разпоредби на Хартата на основните права;
12. отбелязва, че с оглед на изграждането на легитимна и подлежаща на отчитане демократична политическа система, която спазва принципите на правовата държава, гражданите трябва да имат правото да знаят за, както и да осъществяват надзор върху действията на своите представители, процеса на вземане на решения, как публични пари се разпределят и харчат, в съответствие с принципа за проследимост на средствата и при спазване на позицията на Парламента, изразена в предишни резолюции;
13. посочва, че въпреки че е постигнат напредък при предоставянето на информация на уебсайта на Парламента относно различните надбавки, на които имат право членовете на ЕП, и относно правилата, които ги уреждат, тази политика следва да бъде продължена, като се отчитат най-добрите практики в националните парламенти, както и действията, които вече са предприети от отделни членове на ЕП; поради тази причина насърчава всички членове на Парламента да се ангажират с това начинание, като проактивно оповестяват информация, свързана с техните конкретни дейности и използването на разходи от тяхна страна, за да може Парламентът да остане начело на усилията за постигане на прозрачност и откритост в ЕС, както и с оглед на по-добрата публична отчетност във връзка с публичните средства;
14. изразява съжаление във връзка с това, че последното заседание на междуинституционалния комитет, създаден по силата на член 15, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, беше проведено на 15 декември 2009 г.; отново приканва междуинституционалния комитет да работи по-активно и да докладва на компетентните комисии по разискваните въпроси; призовава междуинституционалния комитет да заседава по-често, както и да започне вътрешни обсъждания и разисквания, като подканя гражданското общество, Европейския омбудсман и Европейския надзорен орган по защита на данните да представят предложения и разглежда тези предложения; призовава междуинституционалния комитет да пристъпи без забавяне към разглеждането на въпросите, посочени в настоящата резолюция.

**РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В ПОДПОМАГАЩАТА
КОМИСИЯ**

Дата на приемане	18.2.2016
Резултат от окончателното гласуване	+: 22 -: 0 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Max Andersson, Marie-Christine Boutonnet, Kostas Chrysogonos, Therese Comodini Cachia, Mady Delvaux, Rosa Estaràs Ferragut, Dietmar Köster, Gilles Lebreton, António Marinho e Pinto, Jiří Maštálka, Emil Radev, Julia Reda, Evelyn Regner, Pavel Svoboda, Tadeusz Zwiefka
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Daniel Buda, Angel Dzhambazki, Heidi Hautala, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Virginie Rozière, Rainer Wieland
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъствали на окончателното гласуване	Edward Czesak, Eleonora Evi, Karin Kadenbach